

[Waldorff]

Det sagde han faktisk, »fortsatte rekordstigninger«.

Og i et andet indlæg, hvor hr. Camre skal forsvare, at man giver 1 mia kr. i investeringsfradrag, siger han:

»... men det, der er det relevante, er, at dette må ses i sammenhæng med den samlede lovgivning, der nu er gennemført. Det er led i et forlig, som faktisk er overordentlig stærkt arbejdskraftforbrugende.«

Og her tænkte hr. Camre ikke på de endeløse forligsforhandlinger, men, som han præciserede det, »det vil skabe ganske mange arbejdspladser«.

Konklusionen på hr. Camres indlæg var, at augustforliget betød en bedring i beskæftigelsen og en moderat svækkelse af de fortsatte rekordstigninger i vores forbrug.

Vi kan så høre, hvad det økonomiske sekretariat et år efter har at meddele – jeg citerer:

»Gennem vinterhalvåret 1977–78 var den danske økonomi præget af et trykket konjunkturklima. Produktion og beskæftigelse reagerede på tilbagegangen i det private forbrug efter den finanspolitiske stramning, der gennemførtes i augustforlig II.«

Det var dog forbavsende, for det var faktisk, hvad vi sagde, mens som bekendt det økonomiske sekretariat, regeringen, hr. Camre osv. sagde det modsatte, og nu kan vi faktisk oven i købet begynde at sætte nogle tal på det hele. Det økonomiske sekretariat kan konstatere, at forbruget ligger et par procent lavere i foråret 1978 end i foråret 1977, og af den sidste kvartalsrapport fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fremgår det, at nu er 33.000 flere blevet arbejdsløse.

Det var lidt historie. Hvordan ser det så ud i år? Kunne man regne med, at regeringens økonomer var blevet lidt klogere, eller måske endda, at regeringen var blevet det? Havde man f. eks. benyttet lejligheden til at regne lidt på, hvordan de forskellige indgreb, indkomstpolitik og erhvervsstøtte, virker?

Efter de første 15 omgange i skatte- og afgiftsudvalget kan vi sige, at der er to muligheder, hvoraf ingen er behagelig. Den ene er, at regeringen faktisk stadig væk ikke ved noget om, hvad den laver. I lighed med sidste år er der jo fremlagt en gang løse rygter om, hvad virkningen af den samlede økonomiske politik er, og hver gang der bliver spurgt om, hvilke forudsætninger man går ud

fra, henviser man til oraklerne, det økonomiske sekretariat, ADAM osv. På det grundlag fører man så økonomisk politik. Man skyder faktisk i blinde med erhvervstilskud, indkomstpolitik, finanspolitiske stramninger osv. Det var den ene mulighed.

Den anden mulighed er, at man faktisk godt kender virkningen af det, man går og laver, men af alle kræfter forsøger at tilsløre det. Det er en alvorlig anklage, nemlig en sigtelse for bedrageri, men selv om det er det, er der en del, der tyder på, at det faktisk er det, som kommer sandheden nærmest. Vi har bedt SV-regeringen om at få udleveret de beregninger, som man har fået lavet som baggrund for sine økonomiske foranstaltninger. Det er ikke sådan af almindelig nysgerighed, men fordi det ser ud til at være den eneste mulighed for at få noget at vide om beregningerne bag de økonomiske kriseindgreb her.

Skatteministeren har også bekræftet, at der faktisk foreligger nogle beregninger, men han afslår at udlevere dem. Dertil vil jeg sige, at hvis andre kan bidrage med en forklaring på den opførsel, skal de være velkomne, men jeg kan i hvert tilfælde ikke komme til anden konklusion end den, at når man ikke vil udlevere sine beregninger, er det, fordi disse beregninger vil vise, at den samlede regeringsaftale sigter på at få lønmodtagerne til at holde for gennem en sænket realløn, at få arbejderklassen til at holde for gennem en forøgelse af arbejdsløsheden og at manøvrere en nulløsning igennem ved de kommende overenskomster, samtidig med at man styrer milliardbeløb over til virksomhederne uden gnost af udsigt til en forbedret beskæftigelse.

Hvad er det så, vi har fået at vide under udvalgsarbejdet? Ja, for det første har hr. Camre fået lejlighed til at gentage sig selv, hvad han sjældent forsømmer en lejlighed til. Der er i virkeligheden slet ikke tale om nogen indskrænkning af forbruget, siger man. Der er blot tale om, at forbrugsstigningen ikke bliver så stor – rekordagtig stor, ville hr. Camre sige – som den ellers ville være blevet. Og så er det selvfølgelig interessant nok at se på, hvordan man faktisk når frem til denne forbrugsstigning.

Regeringen henviser til det økonomiske sekretariat, som i sin augustrapport for det første siger, at overenskomstfornyelsen vil give et par procent i 1979. Så siger man, at